

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10C/155/2000
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1100899490
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1100899490.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred samosudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci navrhovateľa: C.. Š. U., V. O. Ľ.Z. I. Č.. XXXX/XX, Ž. zastúpeného: JUDr. Ladislavom Potockým, advokátom, so sídlom advokátska kancelária Mydlárska 19, 010 01 Žilina proti odporcovi v prvom rade: Slovenská republika zastúpená 1. Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, so sídlom ul. Pribinova 2, Bratislava, 2. Okresným úradom Bratislava, so sídlom Staromestská č. 6, Bratislava, 3. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, Banská Bystrica, odporcovi v druhom rade: E. I.E., V. Z. Č.. X, Bratislava K.: D. R. X., P. Okresného F. Bratislava C., K. Č.. XX, XXX XX Bratislava, odporcovi X. Z.D. E.: U. F., V. M. X, Bratislava o vydanie osobného motorového vozidla alebo o zaplatenie 11 418,71 € takto

rozhodol:

Odporca v druhom rade je povinný uhradiť navrhovateľovi sumu 11 428,71 € spolu so 17,6 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 24.11.1998 až do zaplatenia v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh voči odporcom v prvom rade a treťom rade zamietá.

Súd o náhrade trov konania rozhodne do tridsiatich dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom zo dňa 18.10.2000, doručeným súdu dňa 20.10.2000 zmeneným v zmysle uznesenia súdu č.k. 10C/155/00-62 zo dňa 7.1.2005, ktoré bolo vydané v súlade s návrhom navrhovateľa zo dňa 1.3.2004 doručeného súdu 8.3.2004 /č.l. 58 spisu/ žiadal, aby súd zaviazal odporcov v návrhu označených - odporcu v prvom rade Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, odporcu druhom rade Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, odporcu v treťom rade E.É. I. zastúpeného D. R.. X., P. Okresného F. Bratislava C., K.N. Č..XX, Bratislava, odporcu v štvrtom rade U. F., odporcu v piatom rade Krajské riaditeľstvo PZ v Žiline, odporcu šiestom rade Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky, odporcu v siedmom rade Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Bratislava, odporcu v ôsmom rade U. V. X. navrhovateľovi D. U. X. K.. E. W. L. XX, K. I., W. Č. ZA XXX R., Č.F. U. I. XXXXXX, Č. M. X. XJXXXXXXXXXXXXXXXX, aj s dvoma kusmi kľúčov s diaľkovým ovládaním do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, alebo aby súd odporcov zaviazal na zaplatenie sumu 344.000,- Sk /11 428,71 € /so 17,6% - ným úrokom z omeškania odo dňa 24.11.1998 do zaplatenia solidárne, na náhradu trov konania. Návrh voči odporcyni v ôsmom rade - U. V. navrhovateľ počas konania zobral späť. Svoj návrh odôvodnil tým, že sa dozvedel z časopisu AVÍZO zo dňa 4.5.1998, že je v ňom uverejnený inzerát ohľadom predaja osobného motorového vozidla zn. E. W. X.Xi Z.. Na základe tohto inzerátu sa prihlásil na uvedené telefónne číslo a skontaktoval sa so žalovaným odporcom pôvodne v procesnom postavení odporcu v treťom rade s ktorým sa dohodol, že sa stretnú dňa 12.5.1998 na polceste, nakoľko žalovaný odporca pôvodne v procesnom postavení treťom rade je z Bratislavy a navrhovateľ K. Ž.C., F. F. X. Y. F.. Žalovaný odporca pôvodne v procesnom postavení v treťom rade na dohovorené miesto prišiel na vyššie opísanom osobnom motorovom vozidle, preukázal sa občianskym preukazom a splnomocnením

od odporcu pôvodne v procesnom postavení odporcu v štvrtom rade. Motorové vozidlo si navrhovateľ vizuálne prezrel, skontroloval ŠPZ aj číslo karosérie, pozrel sa, či vozidlo nie je havarované. Motorové vozidlo sa navrhovateľovi páčilo, vizuálne nezistil žiadne závady a číslo motora súhlasilo s číslom uvedeným v technickom preukaze. Navrhovateľ sa so žalovaným odporcom pôvodne v procesnom postavení treťom rade dohodol na kúpnej cene vo výške 344.000,- Sk. Na ďalší týždeň v pondelok 18.5.1998 navrhovateľ išiel spolu aj s U. Š. vyplatiť odporcovi pôvodne v procesnom postavení treťom rade dohodnutú kúpnu cenu za uvedené vozidlo. Stretli sa pred hlavným nádražím X. V.. Navrhovateľ si znova pozrel motorové vozidlo, odporca pôvodne v procesnom postavení v treťom rade mu predložil občiansky preukaz a podľa tohto občianskeho preukazu navrhovateľ zistil jeho totožnosť, či sa fotografia zhoduje s mužom, čo sa s ním stretol, teda so žalovaným odporcom pôvodne v procesnom postavení v treťom rade. Jeho vizuálna podoba sa zhodovala. Pozrel si veľký technický preukaz, z ktorého zistil, že motorové vozidlo má evidenčné číslo V. XXX V., pričom držiteľom motorového vozidla bol uvedený odporca pôvodne v procesnom postavení v štvrtom rade. Navrhovateľ odporcovi pôvodne v procesnom postavení v treťom rade vyplatil dohodnutú kúpnu cenu, motorové vozidlo si prevzal, prihlásil ho na svoje meno na dopravnom inšpektoráte v Žiline dňa 20.5.1998, kde mu bolo pridelené evidenčné číslo ZA XXX R.. Okresné riaditeľstvo policajného zboru -odbor kriminálnej polície vydalo dňa 24.11.1998 potvrdenie o predbežnom zaistení veci, t.j. predmetného motorového vozidla. Vozidlo bolo zaistené, podľa zdôvodnenia príslušníkov polície - P. M. C. R. P. U., pre podozrenie, že motorové vozidlo bolo odcudzené. Dňa 24.11.1998 bolo motorové vozidlo navrhovateľovi odňaté a prevezené na políciu Y. V.. Navrhovateľ namietal postup polície, nakoľko v technickom preukaze bol uvedený spôsob nadobudnutia vozidla - jednotlivý dovoz Š.o a podľa záznamu o colnom prerokovaní prepustené do voľného obehu Colným úradom Bratislava, t.j. odporcom pôvodne v procesnom postavení odporcu v šiestom rade, a to na základe jeho rozhodnutia zo dňa 15.12.1997, č.k. 0526320708678. Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava II, odborom dopravy a cestného hospodárstva - pôvodne žalovaného odporcu v procesnom postavení odporcu siedmym rade zo dňa 19.1.1998, č.j. Y.V. XXX, bola schválená technická spôsobilosť jednotlivito dovezeného vozidla, kde sú uvedené výrobné čísla vozidla, výrobné číslo podvozku, výrobné číslo motora a odporca pôvodne v procesnom postavení v štvrtom rade bol uvedený ako držiteľ. Uznesením Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru SR, Bratislava I zo dňa 1.2.1999, ČVS:OÚV-809/97-Mš bolo osobné motorové vozidlo opísané vyššie vrátené poškodenej U. V., O. XX.X.XXXX, V. E., X., H. B. X/X/XX pôvodne žalovanej odporkyne v ôsmom rade z dôvodu, že o práve poškodenej k predmetnému vozidlu niet pochybnosti, nakoľko bolo stotožnené, že sa jedná o motorové vozidlo E. W. L., Š. X.-XXXXXA, K. I., X. Č. U. I., X. Č. M. X..

Navrhovateľ namietal nesprávny úradný postup pôvodne žalovaných odporcov: odporcu pôvodne v procesnom postavení odporcu v prvom rade Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odporcu pôvodne v procesnom postavení odporcu v druhom rade Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, odporcu pôvodne v procesnom postavení odporcu v piatom rade Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, odporcu pôvodne v procesnom postavení odporcu v šiestom rade Colného riaditeľstva Slovenskej republiky, odporcu pôvodne v procesnom postavení odporcu v siedmym rade Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Bratislava v tom smere, že prípisom Krajského riaditeľstva Policajného zboru, odborom kriminálnej polície, oddelenia majetkovej kriminality, Bratislava zo dňa 20.1.1999 Čp:KRP-5-154/1-98 mu bolo oznámené, že lustráciou pôvodných čísel karosérie a motora v evidencii odcudzených vozidiel opísané motorové vozidlo bolo odcudzené v Bratislave dňa 9.11.1997 ku škode pôvodne žalovanej odporkyne v ôsmom rade, dňa 15.12.1997 Okresnému riaditeľstvu PZ Bratislava II OO PZ Vrahuňa bola nahlásená strata občianskeho preukazu žalovaným odporcom pôvodne v štvrtom rade a napriek týmto dvom rozhodným skutočnostiam motorovému vozidlu pôvodne žalovaným odporcom v siedmym rade Obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Bratislava bola priznaná technická spôsobilosť jednotlivito dovezeného vozidla opísaného vyššie, po tom čo mu bol predložený výmer cla, daní a iných poplatkov, motorové vozidlo bolo zaevidované na dopravnom inšpektoráte v Bratislave pôvodne žalovaným odporcom v druhom rade a následne v Žiline pôvodne žalovaným odporcom v piatom rade- teda motorové vozidlo bolo skontrolované kompetentnými orgánmi, ktoré boli povinné podľa názoru navrhovateľa riadne preveriť osoby nakladajúce s motorovým vozidlom. Neurobili tak, preto má za to, že porušili svoju právnu povinnosť a sú povinní navrhovateľovi uhradiť vyčíslenú škodu respektíve majú mu vydať opísané motorové vozidlo v úvode odôvodnenia rozsudku.

Pôvodne žalovaný odporca v procesnom postavení odporcu v prvom rade žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko po vyhodnotení vyšetrovacieho spisu Okresného úradu vyšetrovania PZ Bratislava

I pod ČVS:OUV-809/97 Vk, ktorý sa predmetnej veci týka, vyšetrovateľ dňa 1.2. 1999 uznesením podľa § 80 odst. 1 Trestného poriadku vrátil motorové vozidlo pôvodne žalovanej odporkyňi v ôsmom rade, nakoľko o jej vlastníctve neboli pochybnosti. Táto dňa 9.11.1997 oznámila krádež auta zn. E. W. L., Š. X. XXXXX R., K. I., U. I. XXXXXX, Č.F. M. X.. Dňa 24.11.1998 kriminálna polícia predbežne zaistila navrhovateľovi auto zn. E. W.F., K. I., Š. ZA XXX R., nakoľko z výsledku skúmania Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, na zaistenom vozidle bolo zistené, že na plechu s vyvareným číslom sú stopy po zváraní a brúsení, plech s číslom bol vovarený do karosérie. Na bloku motora bol prinitovaný štítok s vyrazeným číslom L. X. XXX/F XXXXXX, ktorý nevykazoval známky pozmeňovania. Na prevodovke bol štítok s číslom O., ktorý taktiež nevykazoval známky pozmeňovania. Podľa vyjadrenia spoločnosti E. F., prevodovka s uvedeným číslom bola vo výrobe nainštalovaná do vozidla K. E. W. L., K. I., Č. U. I., Č. M. X. a to dňa 29.4.1994. Proti uzneseniu vyšetrovateľa o vrátení motorového vozidla podal navrhovateľ sťažnosť, ktorú prokurátor uznesením zo dňa 20.12.1999 zamietol ako nedôvodnú. Po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že preverovaním bolo nepochybne preukázané vlastnícke právo poškodenej odporkyňi v ôsmom rade k predmetnému motorovému vozidlu a preto považoval postup vyšetrovateľa za správny a zákonný. Ďalej pôvodne žalovaný odporca v prvom rade uviedol, že jednotlivé oddelenia policajného zboru SR v čase uzavretia právneho úkonu navrhovateľa s odporcom pôvodne označeným v druhom rade neboli tak technicky vybavené, že by príslušníci policajného zboru mohli priamo využiť databázu odcudzených motorových vozidiel, odcudzených občianskych preukazov.

Odporca pôvodne v procesnom postavení odporcu v druhom rade žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť namietal, že by svojim úradným postupom spôsobil navrhovateľovi vznik škody.

Súd odporcovi pôvodne v procesnom postavení odporcu v treťom rade pre celé konanie ustanovil opatrovníka v zmysle ustanovenia § 29 ods.2 O.s.p., nakoľko jeho pobyt súdu nie je známy. Súd vyčerpал všetky prostriedky v zmysle O.s.p. na zistenie jeho pobytu.

Odporca pôvodne v procesnom postavení v štvrtom rade žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť, nakoľko odporcu pôvodne v procesnom postavení v treťom rade nikdy nemohol splnomocniť, aby odpredal opísané motorové vozidlo v úvode odôvodnenia rozsudku, nakoľko nebol vlastníkom uvedeného motorového vozidla, odporcu v procesnom postavení pôvodne v treťom rade nepozná, nikdy sa s ním nestretol. Odporca pôvodne v procesnom postavení v štvrtom rade bol vlastníkom motorových vozidiel zn. Š., X. T. - z ktorého mu odcudzil neznámi páchatel osobné doklady, medzi ktorými bol aj občiansky preukaz, ktorého stratu nahlásil na príslušné OO PZ Vrakuňa.

Odporca pôvodne v procesnom postavení v piatom rade žiadal návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť, poukázal na tú okolnosť, že v čase prihlásenia vyššie opísaného motorového vozidla navrhovateľom na dopravný inšpektorátom v Žiline nebolo mu známe, že motorové vozidlo je evidované v databáze odcudzených motorových vozidiel.

Odporca pôvodne v procesnom postavení v šiestom rade žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko nevydal rozhodnutie s evidenčným číslom 0526320708678 dňa 15.12.1997, ktorým malo byť vozidlo opísané vyššie prepustené do colného režimu voľný obeh. Rozhodnutiam v colnom konaní sú prideľované evidenčné čísla vzostupne a chronologicky. Posledné pridelené číslo rozhodnutiu odporcu v roku 1997 na pracovisku odporcu v šiestom rade bolo vydané s číslom 0526320700668 dňa 31.12.1997. Z uvedeného vyplýva, že odporca pôvodne v procesnom postavení v šiestom rade neprepustil predmetné motorové vozidlo do colného režimu. Pri zápise do technického preukazu bol pravdepodobne použitý falzifikát rozhodnutia colného orgánu alebo iného dokladu, ktorý mali colné orgány vydať. Colný úrad Bratislava predmetné motorové vozidlo nekontroloval. Ak by ho aj kontroloval, nie je oprávnený a nemá ani prostriedky nato, aby ubezpečil účastníkov colného konania o tom, že vozidlo nepochádza z krádeže. Odporca pôvodne v procesnom postavení v šiestom rade poukázal i na tú okolnosť, že Okresnému úradu Bratislava II, Odboru dopravy /právneho predchodcovi odporcu v siedmom rade/ bola predložená na konanie o schválení technickej spôsobilosti jednotlivého dovezeného vozidla fotokópia Výmeru cla, daní a iných poplatkov z bloku číslo 001245, s poradovým číslom 061786, ide o tlačivo prísne zúčtovateľné avšak originál takéhoto tlačiva neexistuje. Odporca v šiestom rade ďalej uviedol, že Výmer s číslom 0526320708678 zo dňa 15.12.1997 by mal byť podľa čísla pečiatky, vydaný na pobočke Colného úradu Bratislava na Kopčianskej ulici. Blok číslo 001245 používa pobočka Colného úradu Bratislava na Horárskej ulici a neobsahuje poradové číslo 061786 ale čísla 062201- 062250. Tlačivo s poradovým číslom 061786 sa nachádza v bloku číslo 001236, ktorý používa pobočka Colného

úradu Bratislava na Bottovej ulici. V pečiatke odtlačenej na uvedenom rozhodnutí je za dátumom 97-12-15 uvedené číslo 7, ale ak by pečiatku odtlačil colný úrad bolo by tam uvedené číslo 5. Nejedná sa o náhodné číslo, číslo má význam ako kontrolné číslo. Vo svojich možnostiach počas konania odporca pôvodne v procesnom v šiestom rade vykonal šetrenie o osobe pôvodného majiteľa vozidla a o predmetnom motorovom vozidle, prostredníctvom databázy colného úradu. Výsledok preverenia bol takisto negatívny, pričom fyzická osoba U. F. t.j. odporca pôvodne v procesnom postavení v štvrtom rade nie je evidovaný ani ako dovozca, ani ako deklarant.

Odporca pôvodne v procesnom postavení v siedmom rade žiadal návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko na konanie o schválení technickej spôsobilosti vozidla opísaného v úvode odôvodnenia rozsudku mu boli predložené zákonom určené listinné podklady. Fyzickú kontrolu vozidla odporca nevykonáva, vykonáva ju príslušný colný úrad pri deklarovaní dovezeného tovaru, ďalej Stanica technickej kontroly Slovdekra Bratislava pri technickej kontrole vozidla pred schválením technickej spôsobilosti vozidla a príslušný dopravný inšpektorát pri zaevidovaní vozidla do evidencie vozidiel. Odporca pôvodne v procesnom postavení v siedmom rade ďalej uviedol, že Okresný úrad Bratislava II, odbor dopravy a cestného hospodárstva /právny predchodca odporcu v siedmom rade/ v plnom rozsahu splnil ustanovenia zákonov a vykonávacích predpisov, ktorými bol v inkriminovanom čase povinný sa riadiť a ktoré bol povinný dodržiavať a to: zákona č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zmien a doplnkov, zák. č. 58/1997 Z. z., zákona 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách, vyhlášky 116/1997 Z. z. o podmienkach prevádzky na pozemných komunikáciách a zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov. Odporca pôvodne v procesnom postavení v siedmom rade uviedol, že v čase konania o schválení technickej spôsobilosti vozidla a ani v súčasnosti nemá prístup k evidencii kraďnutých vozidiel, nemal a doteraz nemá prepojenie a prístup do databázy D I PZ, nemal a nemá technické prostriedky, aby sa spoľahlivo dalo určiť či občiansky preukaz nie je s falšovaný. Neskúma ani nie je povinný skúmať či originály dokumentov nie sú falzifikát.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom číslo konania 10C 155/00-224 zo dňa 12.3.2007 tak, že návrhu navrhovateľa v časti vyhovel a zaviazal odporcu pôvodne v procesnom postavení v treťom rade na zaplataenia žalovanej sumy, nakoľko z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca pôvodne v procesnom postavení v treťom rade sa na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatil, bez právneho titulu navrhovateľovi ponúkol vozidlo opísané v úvode odôvodnenia rozsudku za okolností opísaných vyššie za dohodnú kúpnu cenu vo výške 344 000,-Sk. Súd o nároku navrhovateľa rozhodol v zmysle ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka. Motorové vozidlo navrhovateľ prihlásil na príslušnom dopravnom inšpektoráte až do zadržania príslušným OO PZ SR ho užíval. Súd nezaviazal žalovaného odporcu pôvodne v procesnom postavení v treťom rade vydať motorové vozidlo navrhovateľovi, nakoľko z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že motorové vozidlo bolo na základe uznesenia Krajského úradu vyšetrovania PZ SR navrhovateľovi odňaté a vrátené odporcyni pôvodne v procesnom postavení v ôsmom rade, ktorej bolo odcudzené. Súd návrh voči odporcovi pôvodne v procesnom postavení v štvrtom rade zamietol, nakoľko z dokazovania vyplynulo, že svojim konaním neporušil právnu povinnosť voči navrhovateľovi, práve naopak, aj on vyššie opísaným konaním odporcu pôvodne v procesnom postavení v treťom rade je poškodenou osobou.

Súd návrh voči odporcom a to pôvodne žalovaným odporcom v procesnom postavení odporcu v prvom rade Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, odporcu druhom rade Krajskému riaditeľstvu policajného zboru v Bratislave, odporcu v piatom rade Krajskému riaditeľstvu PZ Žilina, odporcu v šiestom rade Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky, odporcu v siedmom rade Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Bratislava zamietol z dôvodu ich nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v konaní s poukazom na ustanovenie § 1 ods.1, § 18 ods.1 zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, podľa ktorého štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia. Súd vo svojom pôvodnom rozsudku uviedol, že v zmysle citovaných ustanovení zákona

č. 58/1969 Z.z. žalovaným subjektom mala byť Slovenská republika zastúpená príslušným ústredným správnym orgánom, nakoľko zákon výslovne ustanovuje štát ako účastníka občianskoprávneho vzťahu v ustanovení § 1, § 18 cit. zákona, podľa ktorého štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods.1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia.

Rozsudok súdu prvého stupňa bol uznesením Krajského súdu v Bratislava číslo konania 4Co 453/2010-288 zo dňa 31.5.2011 zrušený. Úlohou súdu prvého stupňa bolo v zmysle zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu ujasniť si predmet konania a okruh účastníkov konania. Uznesením odvolacieho súdu boli zrušené aj uznesenia vo výroku špecifikované z 19.3.2009 č.k. 10C 155/2000-276 - opravné uznesenie, zo dňa 10.5.2006 č.k. 10C 155/2000-219 - ktorým súd zastavil konanie voči odporcyni v ôsmom rade, z 3.9.2010 č.k. 10C 155/2000-284.

Súd prvého stupňa riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu vyzval navrhovateľa, aby súdu doručil špecifikáciu žalobného návrhu, a aby uviedol okruh účastníkov konania na strane odporcu, voči ktorým si nárok uplatňuje.

Navrhovateľ v písomnom podaní doručenom súdu dňa 9.1.2012 uviedol, že navrhovateľ si nárok uplatňuje voči odporcovi v prvom rade Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, odporcovi v druhom rade Slovenskej republiky zastúpenej Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Bratislave, odporcovi v treťom rade E.É. I., odporcovi v štvrtom rade: U. F., odporcovi v piatom rade Slovenskej republiky zastúpenej Krajským riaditeľstvom Policajného zboru Žilina, odporcovi v šiestom rade Slovenskej republiky zastúpenej Colným riaditeľstvom Slovenskej republiky, odporcovi v siedmom rade Slovenskej republiky zastúpenej Obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie a voči odporcyni v ôsmom rade U. V..

Súd konanie voči označeným odporcom v šiestom a siedmom rade uznesením číslo konania 10C 155/2000-316 zo dňa 31.10.2012 zastavil. Predmetné uznesenie bolo zrušené odvolacím súdom uznesením číslo konania 4Co 200/2013-334 zo dňa 24.7.2013. Úlohou súdu prvého stupňa bolo správne označiť žalovaných odporcov v šiestom a siedmom rade v súlade s obsahom odvolania navrhovateľa.

Navrhovateľ na pojednávaní konanom dňa 5.3.2014 návrh voči odporcom v druhom a piatom rade zobral späť. Odporcovia prítomní na pojednávaní so späťvzatím žalobného návrhu v tejto časti súhlasili. Zároveň odporcovia na predmetnom pojednávaní vyslovili súhlas so zámenou účastníkov konania v tom smere, že pôvodne boli žalovaní ako správne orgány štátu a podaním doručeným súdu dňa 9.1.2012 už žaloba smerovala voči Slovenskej republiky zastúpenej jednotlivými správnymi orgánmi, voči ktorým návrh navrhovateľa bol súdom pôvodne zamietnutý z dôvodu ich nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. /vid' odôvodnenie rozsudku vyššie/.

Súd uznesením číslo konania 10C/155/2000-382 zo dňa 5.3.2014 pripustil zámenu účastníkov konania na strane žalovaných odporcov tak, že odporcom v prvom rade namiesto pôvodne žalovaného Ministerstva vnútra Slovenskej republiky je Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, so sídlom ul. Pribinova 2, Bratislava, odporcom v šiestom rade namiesto Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky je Slovenská republika zastúpená Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky a odporcom v siedmom rade je namiesto Okresného úradu Bratislava Slovenská republika zastúpená Okresným úradom Bratislava.

Navrhovateľ na pojednávaní konanom dňa 7.5.2014 návrh opäť voči odporcyni v ôsmom rade zobral späť.

Odporcovia súhlasili so späťvzatím žalobného návrhu voči odporcom v druhom a piatom rade, ako aj voči odporcyni v ôsmom rade. Súd uznesením číslo konania 10C 155/2000-386 zo dňa 19.6.2014 konanie voči odporcom v druhom, treťom a ôsmom rade zastavil. Súd priznal odporcyni v ôsmom rade náhradu trov konania, na náhradu ktorých súd zaviazal navrhovateľa v zmysle ustanovenia § 146 ods.2 O.s.p.

Súd na základe ustálenej rozhodovacej činnosti súdov v tom smere, že ak si navrhovateľ uplatňuje nárok voči štátu titulom náhrady škody v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom resp. v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých

zákonov odporcom je len jeden odporca a to Slovenská republika zastúpená jedným respektíve viacerými ústrednými správnymi orgánmi, v rezorte ktorých v dôsledku činnosti správnych orgánov mohla vzniknúť navrhovateľovi škoda v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom resp. vydaním rozhodnutia, ktoré bolo pre nezákonnosť zrušené.

Súd preto uznesením číslo konania 10C 155/2000-459 zo dňa 21.1.2015 ustálil okruh účastníkov konania na strane odporcu tak, že odporcom v prvom rade je: Slovenská republika zastúpená 1. Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, so sídlom ul. Pribinova 2, Bratislava, 2. Okresným úradom Bratislava, so sídlom Staromestská č. 6, Bratislava, 3. Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky, so sídlom Lazovská č. 63, Banská Bystrica, odporcom v druhom rade je: E. I., V. Z. Č.. X, Bratislava K.: D. R. X., P. Okresného F. Bratislava C., K. Č.. XX, Bratislava, odporcom X. Z. E. L. : U. F., V. M.M. X, Bratislava. V tejto súvislosti súd vyzval navrhovateľa na špecifikáciu petitu žalobného návrhu.

Súd uznesením číslo konania 10C 155/2000-485 zo dňa 10.4.2015 v zmysle písomného podania navrhovateľa doručeného súdu dňa 16.3.2015 pripustil zmenu petitu návrhu tak, že odporcovia v prvom až treťom rade sú povinní vydať navrhovateľovi motorové vozidlo zn. vozidlo zn. E. W. L. zelenej farby, evidenčné číslo ZA XXX R., číslo motora I. XXXXXX, Č.F. M. X. XJXXXXXXXXXXXXX, aj s dvoma kusmi kľúčov s diaľkovým ovládaním alebo odporcovia v prvom až treťom rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť navrhovateľovi sumu 11 428,71 € so 17,6% - ným úrokom z omeškania odo dňa 24.11.1998 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd opäť návrhu navrhovateľa v časti vyhovel a zaviazal žalovaného odporcu teraz v procesnom postavení odporcu v druhom rade / pôvodne odporcu v procesnom postavení odporcu v treťom rade / na zaplatenie žalovanej sumy. Súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Navrhovateľ mal postupovať s priemernou dávkou opatrnosti, ktorú bolo možné od neho spravodlivo požadovať a zväžiť možnú mieru rizika, keď motorové vozidlo kúpil sprostredkovane od splnomocniteľa, ktorému aj vyplatil kúpnu cenu. Navrhovateľ sa mal spoľahlivo presvedčiť, či odporca v druhom rade je oprávnený s motorovým vozidlom nakladať. Z dokazovania vyplynulo, že odporca v treťom rade / pôvodne v procesnom postavení odporca v štvrtom rade/ nikdy vlastníkom kupovaného motorového vozidla nebol, a teda ani nemohol odporcu v druhom rade splnomocniť na predaj motorového vozidla, z dokazovania vyplynulo, že mu bol okrem iných osobných dokladov odcudzený občiansky preukaz, z ktorého údaje boli zneužitú odporcom v druhom rade. Navrhovateľ pri kúpe motorového vozidla mal byť nanajvýš opatrný a mal trvať na stretnutí sa s predávajúcim označeným odporcom v druhom rade a to s odporcom v treťom rade.

Na základe vykonaného dokazovania súd zaviazal odporcu v druhom rade na vydanie bezdôvodného obohatenia navrhovateľovi, ktoré svojim konaním na úkor navrhovateľa získal tak, že neoprávnene nakladal s cudzou vecou, ktorú nebol nikdy oprávnený ponúknuť na predaj a prevziať peňažné plnenie. Súd vyhovel alternatívne formulovanej druhej časti petitu návrhu rozsudku, aj keď navrhovateľ právne nekvalifikoval predmet konania vo vzťahu k jednotlivým účastníkom konania, čomu zodpovedá druhá časť formulácie petitu návrhu, ktorá je vykonateľná i keď, správne neobsahuje pojem vydať bezdôvodné obohatenie voči odporcovi v druhom rade, ale len pojem uhradiť. Súd nemohol vyhovieť prvej časti alternatívne formulovaného petitu návrhu z dôvodu, že motorové vozidlo bolo vydané odporkyni v ôsmom rade, voči ktorej navrhovateľ návrh zobral v celom rozsahu späť a voči ktorej súd konanie zastavil citovaným uznesením v odôvodnení rozsudku číslo konania 10C 155/2000-386 zo dňa 19.6.2014. Súd návrh voči odporcovi v treťom rade zamietol, nakoľko z dokazovania vyplynulo, že svojim konaním neporušil právnú povinnosť voči navrhovateľovi, práve naopak, aj on vyššie opísaným konaním odporcu v druhom rade je poškodenou osobou.

Súd návrh voči odporcovi v prvom rade zamietol z dôvodu, že odporca v prvom rade sa dovolal premlčania uplatneného nároku navrhovateľom na náhradu škody, ktorá mala byť navrhovateľovi spôsobená nesprávnym úradným postupom v návrhu označených správnych orgánov. Navrhovateľ sa pôvodne náhrady škody v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom domáhal voči jednotlivým

správnym orgánom, voči ktorým súd návrh zamietol, z dôvodu nedostatku ich pasívnej vecnej legitímácie. Navrhovateľ až písomným podaním doručeným súdu 9.1.2012 - po zrušení prvostupňového rozsudku uviedol, že odporcom v konaní je Slovenská republika zastúpená jednotlivými navrhovateľom označenými orgánmi štátu.

Podľa ustanovenia § 18 ods.1,2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 22 ods.1 cit. zákona právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 22 ods.3 cit. zákona ak je potrebné nárok predbežne prerokovať na ústrednom orgáne (§ 9 ods. 1), premlčacia doba odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však po dobu šiestich mesiacov, neplynie.

Navrhovateľ sa o škode dozvedel najneskôr dňa 24.11.1998, kedy bolo motorové vozidlo navrhovateľovi odňaté príslušníkmi OO PZ SR a prevezené na políciu do Bratislavy. Vyšetrovateľ Okresného úradu vyšetrovania PZ Bratislava I pod ČVS: OUV-809/97 Vk, ktorý sa predmetnej veci týka dňa 1.2.1999 uznesením podľa § 80 odst. 1 Trestného poriadku vrátil motorové vozidlo odporkyni v ôsmom rade, nakoľko o jej vlastníctve neboli pochybnosti. Táto dňa 9.11.1997 oznámila krádež auta zn. E. W. L., Š. X. XXXXX R., K. I., U. I. XXXXXX, Č. M.E. X.. Proti uzneseniu vyšetrovateľa o vrátení motorového vozidla podal navrhovateľ sťažnosť, ktorú prokurátor uznesením zo dňa 20.12.1999 zamietol ako nedôvodnú. Po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že preverovaním bolo nepochybne preukázané vlastnícke právo poškodenej odporkyni v ôsmom rade k predmetnému motorovému vozidlu a preto považoval postup vyšetrovateľa za správny a zákonný.

Navrhovateľ, ak mal za to, že správne orgány nesprávne úradne postupovali a nesprávnym úradným postupom mu spôsobili škodu, mal sa náhrady škody voči Slovenskej republike zastúpenej jednotlivými správnymi orgánmi domáhať najneskôr do uplynutia trojročnej premlčacej doby - to je do dňa 24.6.2002 predĺženej o šesť mesiacov v zmysle ustanovenia § 22 Zákona č. 58/1969. Navrhovateľ nárok na náhradu škody voči Slovenskej republike doručil súdu až dňa 9.1.2012.

Pôvodne v návrhu označené správne orgány majú spôsobilosť mať práva a povinnosti, sú právnickými osobami v zmysle ustanovenia § 18 ods.2 písmeno d/ Občianskeho zákonníka, nie sú však samostatne ako právnické osoby nositeľmi práv a povinností v zmysle zákona č. 58/1969Zb. Z.z.. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Aktuálne označený odporca v prvom rade Slovenská republika zastúpená 1. Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, so sídlom ul. Pribinova 2, Bratislava, 2. Okresným úradom Bratislava, so sídlom Staromestská č. 6, Bratislava, 3. Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky, so sídlom Lazovská č. 63, Banská Bystrica je pasívne vecne legitimovaným subjektom podľa ustanovenia § 18 zákona č. 58/1969Zb., voči ktorému však navrhovateľ návrh na náhradu škody doručil po uplynutí zákonom určenej premlčacej doby. Súd z dôvodu hospodárnosti konania neskúmal predpoklady zodpovednosti štátu za škodu, ktorá podľa navrhovateľa mu mala byť spôsobená neprávym úradným postupom jednotlivých správnych orgánov v žalobe označených.

Súd návrh navrhovateľa zamietol aj z dôvodu, že nárok na náhradu škody voči štátu môže byť úspešne uplatnený iba vtedy, ak nemôže poškodený dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky voči dlžníkovi, ktorý mu je povinný plniť. Navrhovateľ si jednou žalobou uplatnil nárok na náhradu škody voči štátu - odporcovi v prvom rade ako aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia - voči odporcovi v druhom a treťom rade. Súd na základe vykonaného dokazovania zaviazal len odporcu v druhom rade na zaplatenie žalovanej sumy, ktorý svojím konaním sa na úkor navrhovateľa preukázateľne bezdôvodne obohatil.

Podľa ustanovenia § 151 ods.3 O.s.p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách

konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd v zmysle citovaného ustanovenia § 151 ods.3 O.s.p. o náhrade trov konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania a z dôvodu zložitosti veci.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v štyroch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /205 ods.1 O.sp./.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci / § 205 ods.2 O.s.p. /.